

A lakosság hozzáállásának és véleményének vizsgálata a városban megjelenő vadfajokkal kapcsolatban.

Purák Daniella

MATE, Vadgazda mérnök Szak, BSc (alapképzés), levelező tagozat

Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Szent István Campus, Vadgazdálkodási és Természetvédelmi Intézet

Belső témavezető: Dr. Bíró Zsolt, Egyetemi docens, Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Szent István Campus, Vadgazdálkodási és Természetvédelmi Intézet, Vadbiológiai és Vadgazdálkodási Tanszék

Kutatásom során lineárisan haladva a Tahitótfalut és Budapestet összekötő vonal mentén vizsgálom a lakosság véleményét és hozzáállását a városban megjelenő vadfajok, kiemelten a vaddisznó tekintetében. A vizsgált helyszínek Tahitótfalu, Szentendre, III. kerület, II. kerület, illetve a XII. kerület. A vizsgálatom eszközének a kérdőíves felmérés módszerét választottam. A kérdőívet, melyet tehát eszközként használtam a kutatáshoz, a Google Forms kérdőívszerkesztő program segítségével készítettem el, és osztottam meg. A kérdőívek terjesztését a Facebook közösségi oldal felületén oldottam meg, és összesen 690 értékelhető kitöltés született. Kutatásomban három feltevés van, amelyekhez kérdést fogalmaztam meg: Budapesttől távolodva inkább negatív lesz-e a vaddisznó megítélése a lakosság körében? Budapesttől távolodva nő a vaddisznók okozta károkozások mennyisége? Budapesttől távolodva növekszik-e az egyedek kilövésével történő eltávolításának elfogadottsága? Az első hipotézis a vaddisznó megítéléséről mérte fel a vidéki, illetve városi lakosság véleményét. A statisztikai eredmények szignifikáns eltérést mutattak a települések között a lakóhely megítélésére vonatkozóan. Tahitótfalun a válaszadók több mint fele negatív véleményen volt, ami a legmagasabb negatív arány volt. Ez igazolja a hipotézist. A lakóhely és megítélés kapcsolatára irányuló kérdéseimre adott válaszokból azt az eredményt kaptam, hogy a megítélést nagyban befolyásolja a lakóhely típusa. Érdekes kiugró értéket mutatott a XII. kerület, ahol a negatív visszajelzések magas számot értek el, azt mutatva, hogy a természetes élőhelyhez közel álló településeken – függetlenül attól, hogy város vagy falu – erőteljesebb hatást gyakorol a lakosság véleményére a vaddisznó megjelenése.

A második hipotézisben a vaddisznók okozta károkozásról való véleményeket vizsgáltam. A felmérés eredménye alátámasztotta a feltevést, mivel Tahitótfaluban tapasztalták a legtöbben a kárt. Ebben a témakörben is kiugró eredmény a XII. kerületi lakosság véleménye, melyből az látszik, hogy növekvő tendenciát mutat a vaddisznók okozta károkozások mértéke. A fő kártípus a kertekben és parkokban okozott kár volt. Hiába tartozik a XII. kerület Budapesthez, és nem vidékhez, úgy tűnik, hogy a természetközelség és a városiasodás „összeérése” itt érzékelhető igazán a vaddisznók és a lakók részéről.

Harmadik hipotézisben az eltávolítás elfogadottságára adott válaszokat vizsgáltam. Ez a kérdéskör volt a legmegosztóbb. A válaszadók majdnem fele elutasította a vadászati módszerekkel történő szabályozást, Tahitótfalun többen támogatták a kilövést, mint eltávolítási módszert, mint az várható volt, ezzel igazolva a harmadik hipotézist. Összességében a lakosság a vészhelyzet miatt indokolt eltávolítást pártolja. A vaddisznó okozta bosszúság ellenére enyhe szimpátia fedezhető fel a városi emberek válaszaiból az eltávolítás témájában.

A vizsgálatomban kapott eredmények rávilágítanak arra, hogy a feltételezni vélt problémánál sajnos súlyosabb mértékű gondot jelent a városban, legfőképp a XII. kerületben előforduló vaddisznó populáció a lakosság szemszögéből. A statisztikai eredményeket is alapul véve összességében elmondható, hogy beigazolódott ugyan, hogy a vidéki ember intenzívebben, gyakrabban találkozik vaddisznóval a lakóhelyén, viszont a Budapest XII. kerületében szinte megegyező véleményekről számoltak be a megkérdezettek. A fentiekből egyértelműen látható, hogy a városi vadgazdálkodásra nagy szükség van, a jövőben egyre több munka nehezedik a vadgazdálkodók vállára a budapesti kerületeket tekintve, és ennek megoldásában a szakemberek és a lakosság összefogására van szükség.